

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/42/2015
Identifikačné číslo spisu: 3014201014
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3014201014.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: N. U., nar. XX. Q.L. XXXX, bytom B. XXX/XX, G. M. G. Z., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sd/18/2014-18 zo dňa 10. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sd/18/2014-18 zo dňa 10. februára 2015 potvrdzuje.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 06.10.2014 (ďalej v tomto rozsudku len „rozhodnutie odporkyne“), ktorým podľa ust. § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v tomto rozsudku len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že v posudzovanej veci príslušní posudkoví lekári dostatočne posúdili zdravotný stav navrhovateľky, podané posudky sú komplexné, po medicínskej stránke riadne a logicky zdôvodnené, vzájomne si neodporujú a nie sú zistené diskrepancie medzi závermi posudkových komisií a diagnózami odborných lekárov. Posudkoví lekári zohľadnili všetky navrhovateľkou udávané zdravotné ťažkosti a odborné lekárske správy. Posudkové závery sú bez nejasností a vnútorných rozporov. Krajský súd dospel k názoru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné, preto ho potvrdil podľa ust. § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej v tomto rozsudku len „O.s.p.“).

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom okrem iného uviedla, že trpí opakovanými tromboflebitidami hlbokého venózneho charakteru, na ktorých sa podieľa aj zvýšená

hladina zrážacieho faktoru VIII. Užíva liečbu na zriedenie krvi, s pravidelnými, približne mesačnými, kontrolami. Stav bolo potrebné riešiť aj dvomi operáciami kľčových žíl na pravej dolnej končatine. Aktuálne sú prítomné ľahké opuchy dolných končatín, bez kožných zmien. Má tiež pórúrazové zmeny ľavého kolena, ktoré boli overené a ošetrené artroskopicky v roku 2013, gonartrózu II.- III. stupňa; pričom klinicky popisuje ortopéd dňa 24.10.2014 terminálne limitovanie hybnosti. Choroba vysokého tlaku a hypothyreóza sú stabilizované. Obmedzenie sluchu je ľahkého stupňa, rozhovoru v miestnosti rozumie podľa vyjadrenia odporcu dobre. Obaja posudkoví lekári ostatné ochorenia nepovažovali za posudkovo významné, umožňujúce navýšenie rozhodujúceho postihnutia. Ďalej navrhovateľka uviedla, že na pojednávaní pred súdom dňa 10.02.2015 súhlasila s určením základného ochorenia, avšak k tomuto by malo byť pripočítané ochorenie trombózy. Má zdravotné problémy, bola dlhodobo práceneschopná, v dôsledku čoho prišla o prácu. Pre hroziace trombózy je rizikovým pacientom a je v ohrození života. Okrem toho jej koleno je v horšom stave, ako uviedol odporca, je kandidátkou na výmenu kolenného kĺbu, v dôsledku čoho viac zaťažuje pravú nohu a nevydrží ani dlhodobo stáť, ani sedieť. Za základné ochorenie bolo určené venózne ochorenie, čo na pojednávaní nenamietala ani ona ako navrhovateľka a v tom čase nepredložila žiadne nové lekárske správy alebo nálezy, keďže ňou predložené lekárske správy sa jej zdali a zdajú postačujúce - hlavne lekárske správy lekára ortopéda. Zdôraznila, že jej zdravotný stav, hlavne čo sa týka poškodenia kolena, je nepriaznivý neustále; dokonca je predpoklad jeho zhoršovania. Je neustále v dispenciarizácii lekára ortopéda M. A., ktorý jej ordinuje lieky kvôli silným bolestiam kolena a stanovil diagnózu kolena: „Vzhľadom na rozsah poškodenia /gonartróza II-III/ pacientka nie je schopná plnej záťaže kolena, dlhodobého státia a preťažovania kolena, inak hrozí zhoršenie zdravotného stavu. Pri záťaži kolena u pacientky pichnutie, podlomenie kolena, nestabilita, ktorá pretrváva aj pri používaní ortézy.“ Uvedená diagnóza je v Prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení, v časti: Postihnutie končatín, Oddiel G, položka 47 písm. c), na určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zaradená v rozmedzí 40 % - 50 % zdravotného postihnutia. Predmetnú diagnózu podľa navrhovateľky nebral odporca do úvahy. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu Trenčín pod číslom 14Sd/18/2014-18, 3014201014 zo dňa 10.02.2015 a bol jej priznaný invalidný dôchodok v zmysle citovanej Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení.

Odporkyňa vo svojom stanovisku uviedla, že navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by záver prijatý v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Odporkyňa poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Námietky o neúplnom zistení zdravotného stavu navrhovateľky preto odporkyňa považuje za nedôvodné. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol. Preto odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil podľa § 219 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24.januára 2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení je poisteneц invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný

stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona o sociálnom poistení) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak, ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu t.j., že odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 06.10.2014, podľa ust. § 70 a § 71 zákona o sociálnom poistení, zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Podkladom pre uvedené rozhodnutie bol posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín, zo dňa 17.09.2014, podľa ktorého navrhovateľka je dlhodobo v starosti angiológa pre problémy so žilami (súčasťou posudku je podrobnejší popis diagnóz); súčasne je liečená ortopédom pre poškodenie menisku ľavého kolena, pred rokom absolvovala artroskopiu, aktuálne je po viskosuplementačnej kúre. Objektívne je hybnosť v ľavom kolene obmedzená ľahko, s terminálnou citlivosťou, bez nutnosti používania podporných pomôcok; ortopéd odporúča primeranú záťaž. Aj ostatné ochorenia sú kompenzované liečbou. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie určil posudkový lekár dlhodobu dokumentovanú chronickú venóznou insuficienciu manifestujúcu sa kŕčovými žilami, recidivujúcimi tromboflebitidami, bez chronických vredov, či trofických zmien predkolení, preto určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, kapitoly IX., oddielu B., položky 5., písmena b. na 15 %. Podľa posudku invalidita nevznikla.

Proti rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok, ktorý odôvodnila tým, že ju zdravotný stav natoľko obmedzuje, že nemôže vykonávať plnohodnotne prácu v zamestnaní. Podľa cievného lekára nesmie vykonávať žiadne zamestnanie, pri ktorom sa dlhodobo stojí a sedí. Špecialista diagnostikoval poruchu sluchu. Pri posudku nebolo do úvahy vzaté diagnostikované ochorenie krvi. Uviedla, že je pacientkou so zvýšeným rizikom opakovaných trombóz, ktoré sú životu nebezpečné a tiež neboli vzaté do úvahy. Ľavé koleno je podľa ortopéda v nenávratne zlom stave a opotrebované natoľko, že aj jeho stav navrhovateľke bráni vo výkone plnohodnotnej práce v zamestnaní. K podaniu priložila výsledky vyšetrení.

Po podaní opravného prostriedku vykonala nové posúdenie posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín dňa 12.11.2014; v posudku zhodnotila aj nové lekárske nálezy, konštatovala novozistenú poruchu sluchu a určila mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 15 %, pričom určila za rozhodujúce zdravotné postihnutie kŕčové žily s recidivujúcimi tromboflebitidami (I 80), podľa rovnakej klasifikácie podľa Prílohy 4 zákona o sociálnom poistení, ako bolo určené v prvom posudku.

Následne bola navrhovateľka novo posúdená posudkovým lekárom odporkyne, vysunutého pracoviska v

Trenčine, dňa 02.12.2014. Okrem iného sa v posudku uvádza, že ortopéd konštatoval dňa 24.10.2014 len terminálne limitovanie hybnosti ľavého kolena a avizované možné zhoršenie stavu zatiaľ posúdiť nemožno, bude zhodnotený až vtedy, keď nastane. Posudok konštatuje rovnakú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na úrovni 15 % a rovnaké rozhodujúce zdravotné postihnutie, ako predchádzajúce posudky.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 12.12.2014 uviedla, že posudkoví lekári na základe predložených odborných lekárskeho nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že navrhovateľkin zdravotný stav nie je zhoršený na úroveň invalidity, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 15 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Keďže sa navrhovateľke nepodarilo spochybníť správnosť rozhodnutia o zamietnutí invalidného dôchodku, má odporkyňa za to, že o jej žiadosti o invalidný dôchodok bolo rozhodnuté správne a v súlade s objektívne zisteným skutkovým stavom. Preto žiadala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Na pojednávaní pred krajským súdom dňa 10.02.2015 navrhovateľka uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím odporcu, že nie je invalidná. Má vážne zdravotné problémy, kvôli dlhodobej práceneschopnosti prišla o prácu. Pre hroziace trombózy je rizikovým pacientom a je v ohrození života. Okrem toho je jej koleno v horšom stave, než ako uviedol posudkový lekár, je kandidátkou na výmenu kolenného kĺbu, preto viac zaťažuje zdravú nohu, nevydrží dlhodobo stáť ani sedieť. Po operácii jej bol zistený chronický zápal žalúdka, poškodenie ucha je podľa nej 70 %, nie 17 %, ako sa uvádza v posudku. Ďalej povedala, že súhlasí s určením základného ochorenia, ale chce, aby odporca zohľadnil všetky jej ochorenia. K základnému ochoreniu by mala byť pripočítaná aj trombóza. Jej zdravotné problémy jej neumožňujú sa zamestnať.

Prítomný poverený zástupca odporkyne žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť, vzhľadom na závery posudkových lekárov, ktorí vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu.

Krajský súd na tom istom pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil rozhodnutie odporkyne ako vecne správne. Skonštatoval, že navrhovateľka nespĺnila podmienku invalidity, pretože jej hlavným zdravotným postihnutím je ochorenie, ktoré podľa príslušnej položky prílohy zákona o sociálnom poistení zodpovedá miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 15 %. Okrem toho krajský súd poukázal na to, že aj keby posudkoví lekári navýšili 15 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v dôsledku ďalších zdravotných postihnutí maximálnou možnou mierou, teda o 10 % na 25 %, i tak by navrhovateľka nemohla byť uznaná za invalidnú. Krajský súd mal za to, že posudkoví lekári dostatočne posúdili zdravotný stav navrhovateľky, podané posudky sú komplexné, po medicínskej stránke riadne a logicky zdôvodnené, vzájomne si neodporujú a nie sú zistené diskrepancie medzi závermi posudkových komisií a diagnózami odborných lekárov. Posudkoví lekári zohľadnili všetky navrhovateľkou udávané zdravotné ťažkosti a odborné lekárske správy. Posudkové závery sú bez nejasností a vnútorných rozporov, preto nebol daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a ako krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Tvrdenia navrhovateľky uvedené v odvolaní proti rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu v podstate zopakovali už uvádzané diagnózy a prejavovanú nespokojnosť s nepriznaním invalidity. Nepredložila také dôkazy a ani netvrdila také nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť závery, ku ktorým súd

prvého stupňa dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv.

Čo sa týka diagnózy uvádzanej v odvolaní, ktorú podľa navrhovateľky nevzal odporca do úvahy, odvolací súd zo spisu zistil, že všetky diagnózy uvádzané v lekárskejších správach od ortopéda z marca 2015 sa nachádzajú už v lekárskej správe toho istého ortopéda z 8.10.2013. Pokiaľ ide o sprievodný opis, ktorý čiastočne zodpovedá položke z prílohy zákona o sociálnom poistení s ohodnotením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 40-50 % - „Vzhľadom na rozsah poškodenia /gonartróza II-III/ pacientka nie je schopná plnej záťaže kolena, dlhodobého státia a preťažovania kolena, inak hrozí zhoršenie zdravotného stavu. Pri záťaži kolena u pacientky pichnutie, podlomenie kolena, nestabilita, ktorá pretrváva aj pri používaní ortézy.“ - odvolací súd má za to, že ho odporca v čase svojho posudzovania nemohol osobitne posúdiť, pretože ho ošetrujúci ortopéd formuloval prvý raz až v lekárskej správe z 20.03.2015, čiže päť dní pred podaním odvolania voči rozsudku krajského súdu. Odvolací súd dáva do pozornosti, že ten istý ortopéd navrhovateľku diagnostikoval pravidelne a v skorších lekárskejších správach sa nespomína táto zdravotná komplikácia, ktorá by z povahy veci musela byť navrhovateľke známa hneď, keď nastala; nejde o skryté ochorenie, ktoré by sa prejavovalo až dodatočne. Odvolací súd preto má za to, že buď navrhovateľka tento existujúci stav svojho kolena vedome zamlčala počas posudzovania posudkovými lekármi, pričom však bolo jej povinnosťou o ňom informovať, o čom bola opakovane poučovaná; alebo došlo k zhoršeniu stavu kolena až po rozhodnutí odporkyne, ktorá však posudzovala zdravotný stav navrhovateľky vo vzťahu k dátumu podania žiadosti o invalidný dôchodok a potom opakovane pred konaním na krajskom súde. Ako sa napokon aj uvádza v posudkoch, tieto sa týkali aktuálneho zdravotného stavu a nemohli posudzovať jeho prípadné budúce zhoršenie. Posudkoví lekári podľa posudkov koleno aj osobne vyšetrili a zistili len ľahšie obmedzenie hybnosti, nie neskôr popisovanú nestabilitu v takej miere, ktorá by určovala ochorenie kolena ako rozhodujúce zdravotné postihnutie. Aj v pracovnej rekomandácii zrejme poruchu kolena zohľadnili, keď konštatovali, že navrhovateľka môže vykonávať len prácu bez nadmerného státia. Navyše je pozoruhodné, že navrhovateľka i na pojednávaní pred krajským súdom súhlasila s určením rozhodujúceho zdravotného postihnutia.

Podľa názoru odvolacieho súdu teda neboli v konaní u odporkyne ani v súdnych konaniach predložené také dôkazy alebo aspoň tvrdenia, ktoré by mali byť, a pritom neboli, zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne konštatujúce iné diagnostické závery vo vzťahu k posudkovo významnému obdobiu, než aké boli zistené v konaní u odporkyne a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky v čase rozhodovania odporkyne (§ 250i O.s.p.) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými navrhovateľkou, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú a nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto v tomto štádiu konania daný dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie. Pokiaľ by však došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky, nič jej nebráni podať novú žiadosť o invalidný dôchodok.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne opravnému prostriedku navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takehoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v

spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.